

**Операта „Дон Жуан“ на великотърновския театър
се превърна в събитието на сезона на Зала 1 на НДК**

Триумф на духа, музиката и диригентската визия

Златина Димитрова

Представянето на операта „Дон Жуан“ на Музикално-драматичен театър „Константин Кисимов“ – Велико Търново, в Зала 1 на Националния дворец на културата в София се превърна в едно от най-впечатляващите музикално-сценични събития на сезона. С бурни и продължителни аплодисменти, с емоционална еуфория и категорично признание от страна на публиката и професионалната общност, спектакълът затвърди усещането, че на българската оперна сцена се случва нещо значимо, дълбоко осмислено и художествено зряло.

На 15 юни 2023 г. публиката не просто аплодира спектакъла – тя преживя силата на едно мащабно художествено постижение, в което музика, театър и съвременна визуалност се сляха в единен, завладяващ сценичен организъм. Оваците след финалните акорди бяха насочени не само към блестящите солисти, хора, балета и оркестъра, но и към цялостната концепция на спектакъла, в чийто център стоят диригент-постановчикът Георги Патриков и режисьорът Петко Бонев. Тяхната съвместна работа придаде на „Дон Жуан“ онова рядко срещано усещане за органичност, при което музикалното, драматургичното и визуалното начало съществуват в пълно единство, а сценичните решения и съвременните 3D ефекти са органично вплетени в музикалния разказ. Балансът между традиция и съвременност, между класическия оперен канон и новите сценични средства, беше постигнат с много мярка и вкус.

Операта на Волфганг Амадеус Моцарт е сред най-сложните и многопластови произведения в оперния репертоар. Тя изисква изключителна прецизност, гъвкавост и дълбоко познаване на стила, както и способност за мигновено превключване между комично и трагично, между лекота и философска дълбочина. В диригентската интерпретация на доц. д-р Георги Патриков тази сложност не тежеше, тя звучеше естествено, логично и драматургично мотивирано.

Оркестърът на великотърновския театър под негово ръководство демонстрира висока култура на звучене, стилова чистота и изключителна чувствителност към сценичното действие. Всеки музикален щрих бе подчинен на развитието на образите, на психологическото напрежение и на ритъма на сцената. Именно тази диригентска мисъл, която надхвърля чисто музикалното и навлиза в полето на театъра, превърна спектакъла в пълнокръвно драматургично преживяване.

Сценичният дизайн и костюмите, които са дело на Ася Стоименова, създадоха силно първично визуално въздействие, допринасящо за изграждането на характерите и атмосферата на спектакъла. Особено впечатляващо място в цялостната визия зае 3D мапингът, реализиран от Лора Руневска – elektrick.me, който добави нов пласт към

сценичното повествование и превърна пространството в активен участник в драматургията. Хореографията на Катя Богданова, както и прецизната работа на хора под ръководството на Яница Първанова, допълниха ансамбловата цялост и подсилиха внушението за мащаб и завършеност. Концертмайсторът Мария Павлова, заедно с целия състав на оркестъра, изигра ключова роля за постигането на звуковата плътност и стилова яснота, които публиката възнагради с дълги и искрени аплодисменти. Не на последно място, участието на балета допринесе за сценичната динамика и за изграждането на визуално богати масови сцени.

Солистичният състав, включващ изпълнители от България, Сърбия и Гърция, впечатли с вокална култура, сценично присъствие и убедителна драматургична интерпретация. В главните роли на софийската сцена се представиха Никола Иванов в ролята на Дон Жуан, Теодора Петрова като Донна Анна и Пламен Кумпиков в образа на Лепорелло – изпълнения, които се отличиха с ярка индивидуалност и стилова прецизност. Партиите на Дон Оттавио бяха поверени на сръбския тенор Стеван Каранац, на Церлина – на гръцката солистка Анна Фасея, а ролята на Донна Елвира изпълни Гергана Георгиева. В образа на Командора публиката аплодира Виктор Кръстанов, а като Мазетто се изяви Денис Бояджиев. Всеки от солистите допринесе за изграждането на плътния ансамблов характер на спектакъла, в който нито една роля не остава второстепенна.

Премиерата на „Дон Жуан“ в София, осъществена в рамките на Международния фестивал „Софийски музикални седмици“, получи висока оценка от домакините на НДК, както и от представители на културните институции и професионалната общност. Това утвърди гостуването на МДТ „Константин Кисимов“ не просто като успешно гастролно представление, а като артистично постижение с национално значение.

Този спектакъл показва, че когато са налице силен солистичен състав, добре координиран постановъчен екип и ясна художествена концепция, операта може да бъде едновременно класическа и модерна, мащабна и комуникативна. Успехът на „Дон Жуан“ е резултат от съвместния труд на всички участници в продукцията и убедително доказателство, че великотърновският театър разполага с творчески потенциал и професионален капацитет да заема достойно място на най-големите сцени в страната и да бъде значим фактор в съвременния български оперен живот.